

**Viering Oase, 19 november 2016.
In het licht van Allerzielen**

Voorgangers: Rita van Son en Dorothé van Leeuwen

Muziek: Arvo Pärt: Für Alina

We ontsteken bij het begin van deze viering de paaskaars, symbool van de overwinning op de dood, Het licht van de paaskaars is ook een teken dat we durven geloven dat de duisternis niet zal overheersen .

We geloven dat onze lieve overledenen in het licht en vrij zijn en dat er licht zal zijn voor iedereen. Laten wij ons samenzijn beginnen, in de naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Welkom en inleiding

Ik mag u heel hartelijk welkom heten bij deze viering die wij de titel gegeven hebben: "in het licht van Allerzielen".

Vanavond willen wij samen met u allen stil staan bij onze overledenen, hen gedenken , we kunnen een kaarsje aansteken en hun naam noemen. Want, zolang wij leven, zolang wij hen herdenken en hun naam noemen, zolang blijven de in ons voortleven.

Het verdriet wordt milder, vlamt regelmatig weer op, slijt misschien maar blijft een litteken en daar zullen wij verder ons leven mee door gaan.

Gelukkig mogen wij geloven dat onze overledenen vrij van ongemak en pijn leven in het licht.

Vroeger zeiden we: ze zijn zalig : dat wil zeggen "gelukkig".

Wij, hier bijeen, moeten dat nog maar zien te bereiken, in de lezing die u straks gaat horen wordt verteld wie in God's ogen zalig(gelukkig) zijn.

Aan het begin van deze viering vragen we om God's aanwezigheid en zingen:

Lied: Wees hier aanwezig

Stilte

Bidden we samen:

Het is die hand, die je mist,
het is die hand die je nodig hebt,
het is die hand die jou uitnodigt,
het is die hand die vrede wenst.
Mag jouw hand reiken naar een andere hand
en vrede vinden.

Vrede en alle goeds.

Wensen we elkaar God's vrede toe.

Lied: Waar vriendschap heerst en liefde

Voorbeden

We bidden voor de mensen die we verloren hebben,
moeders, vaders, dochters, zonen, zussen, broers,
echtgenoten, vrienden en geliefden;
voor mensen waarvan we hielden, voor mensen die we missen.
We ontsteken een kaars en houden hen in herinnering.

We bidden voor mensen die overleden zijn,
die moeilijk waren voor ons,
die ons pijn gedaan hebben,
Wij kijken met mildheid naar hen
voor hen ontsteken we een kaars .

We bidden voor de mensen met wie we het zo graag goed hadden gehad,
waarbij het ons spijt dat dit ons niet gelukt is,
ook voor hen ontsteken we een kaars.

In onze gedachten zijn mensen die door niemand herinnerd worden,
gestorven zijn door oorlog of hongersnood.
Wij bidden:
God, bewaar hen voor eeuwig,
we ontsteken een kaars voor hen.

We bidden voor al die mensen die,
hopend op een veilig bestaan
gevlucht zijn en hun leven hebben moeten laten
bij de oversteek naar Europa.
Voor hen ontsteken wij een kaars.

Voor alle mensen die weten dat zij op korte termijn
de reis door de dood moeten maken vragen wij U:
wees hen nabij en laat hen niet vallen uit uw hand,
wees ook bij hun naasten.
Voor hen ontsteken we een kaars

Bidden we voor onszelf,
dat wij de goede herinneringen koesteren,
ons verdriet een plaats kunnen geven
en open kunnen blijven staan voor de goede
dingen in het leven.
Nemen wij in ons gebed de intenties uit het intentieboek mee:
Hiertoe ontsteken we de laatste kaars

Vanavond willen wij stilstaan bij onze dierbare overledenen
die wij met namen willen noemen.
Mag ik u uitnodigen een kaarsje aan te steken
en de naam uit te spreken.

Tot slot steken we een kaars aan voor alle overledenen die wij niet bij name kunnen noemen:

Muziek: Arvo Pärt , Für Alina

In het opkomen van de zon en in haar ondergaan gedenken wij hen.
In de gure wind en de kilte van de winter gedenken wij hen.
In de bloesem en het nieuwe leven van de lente gedenken wij hen.
In de drukkende warmte van de zomer gedenken wij hen.
In het ruisen van de bomen en de pracht van de herfst gedenken wij hen.
Wanneer wij stil zijn en in onszelf gekeerd gedenken wij hen.
Wanneer wij vreugde voelen die we willen delen gedenken wij hen.
Wanneer wij vermoeid zijn en behoefte hebben aan sterkte gedenken wij hen.
Wanneer wij ons dankbaar weten voor hun liefde en vriendschap gedenken wij hen.
Zolang wij leven, zullen ook zij voortleven in ons.
Want zij zijn en blijven een stuk van onszelf, dat we meedragen als een zegel op ons hart...

Muziek: Arvo Pärt :

Lezing naar Mattheüs : 5, 1-12

Zalig de armen van geest

Gelukkig zijn er de eenvoudige mensen die gewoon doen wat er gedaan moet worden:
Zij zijn de heilige ruimte waarin God woont

Zalig de treurenden,

Gelukkig zijn er mannen en vrouwen die hun verdriet tonen en tranen laten vloeien.
Zij zijn de troost voor onze kinderen.

Zalig de zachtmoedigen.

Gelukkig zijn er mensen met een teder hart die moedig
Mildheid tot kracht wekken.
Zij zijn de rijkdom van deze aarde.

Zalig die hongeren en dorsten naar gerechtigheid.

Gelukkig zijn er nog hunkerende mensen die nooit aflaten
Te ijveren voor gerechtigheid
Zij zijn ons voedsel voor onderweg.

Zalig de barmhartigen.

Gelukkig zijn er barmhartige mannen en vrouwen
Die armen ademruimte en gehoor geven
Zij zijn de hoop van deze wereld.

Zalig de zuiveren van hart.

Gelukkig zijn er doorzichtige mensen die hun hart laten spreken.
Zij zijn de iconen van Gods aanwezigheid.

Zalig die vrede brengen.

Gelukkig zijn er weerbare mensen die standvastig getuigen
Tegen de logica van het geweld.
Zij zijn de kinderen van de vreedevolle God

Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid.

Gelukkig zijn er moedige mannen en vrouwen
Die zich niet neerleggen bij onrecht.
Zij zijn God's droom voor de mensheid.

**Zalig zijt gij wanneer men u beschimpt, vervolgt,
Lasterlijk van allerlei kwaad beticht om mijnentwil:**
Verheug u en juich, want dan hoor je volledig thuis bij God

Stilte

Lied: Houd mij in leven

Bidden wij samen:

Ik geloof dat ik nooit alleen loop op de weg die mij voert naar later.
Ik beseft dat al mijn lotgenoten Godgenoten zijn.
Ik beloof daarom niet alleen van mijzelf uit te gaan,
maar ook proberen zal door andere ogen Gods horizon te zien,
daar waar de hemel de aarde raakt en alles één wordt.
Ik erken dat dood en onrecht, strijd en onmacht,
verdriet en pijn ook mijn verantwoordelijkheid zijn.
Ik geloof dat God het lijden niet wil, maar vrijheid wenst, geluk en vrede.
Ik geloof dat Hij daarom de volledige Mens heeft gezonden
die groter is en sterker is dan wij.
Die ons liefhad en leed, die stierf en opstond uit de dood,
om te bewijzen dat God met ons altijd zal doorgaan.
Omdat Hij het werk dat ooit begonnen is niet loslaat.
Amen.

Brood voor onderweg

Goede God,
U kent onze vreugde, ons verdriet en ons tekort,
de onmacht en het falen,
de pijn die wij elkander kunnen aandoen,
de honger in de wereld,
de oorlog en de onderdrukking...

U die ons ziet, God,
en die ondanks alles onze God wil zijn,
onze toekomst, onze vrede.

Ons leven bent U, God:
de adem die ons leven doet,
ons verlangen naar geborgenheid,
naar vrede in de wereld,
naar recht voor elke mens.
U die alles in allen bent,
U die in ons allen bent:
U roept ons telkens tot nieuw leven,

U nodigt ons uit om op te staan,
op weg te gaan, het vrije leven tegemoet,
naar het land van belofte.

En telkens als wij aarzelen, terugvallen,
niet durven,
houdt U ons uw Zoon voor, uw meest beminde,
die ons leerde hoe U van mensen houdt
en die keer op keer nieuw leven schenkt,
en kansen schept om opnieuw op weg te gaan.
Voed ons met zijn leven, God,
Voed ons met het brood dat Hij bestemd heeft
voor de weg die wij met u en met elkaar gaan
Vragen wij dan om dit brood met de woorden
die Jezus zelf ons gegeven heeft:

Onze Vader Rachmaninov/Taizé

Muziek: Arvo Pärt , Für Alina

Delen van het brood

Slotgedachte:

Er bestaat een oud chinees verhaal
over een vrouw van wie de enige zoon stierf.
Haar verdriet was onblusbaar groot en
radeloos ging ze naar een wijze man toe
en ze vroeg hem over welk tovermiddel hij beschikte
of welke magische bezweringen hij kon uitspreken
om haar zoon weer levend te maken
en het verdriet uit haar leven weg te halen.
De wijze man zei: 'Breng mij een mosterdzaadje uit een huis dat nooit verdriet heeft gekend.
Dat zullen we gebruiken om het verdriet uit uw leven te verdrijven.
En de vrouw trok er dadelijk op uit
op zoek naar dat magische mosterdzaadje.
Eerst kwam zij bij een prachtig herenhuis.
Ze belde aan en zei: ik zoek een huis dat nooit verdriet heeft gekend!
Maar de bediende zei: Dan bent u hier beslist aan het verkeerde adres!
En hij begon alle noodlottige gebeurtenissen op te noemen
die dit huis in de laatste jaren hadden getroffen.
De vrouw dacht toen bij zichzelf:
wie is beter in staat om deze ongelukkige mensen te helpen dan ik,
die zelf ongelukkig ben?
Ze bleef een poosje om hen te troosten
en ging toen verder op haar speurtocht naar een huis dat nooit verdriet heeft gekend. Maar waar ze ook
kwam, in krotten of paleizen,
ze kreeg het ene verhaal na het andere te horen,
over droefenis en ongeluk.
Uiteindelijk ging ze zo op in het steun bieden aan anderen die verdriet hadden geleden, dat ze haar
zoektocht naar het magische mosterdzaadje vergat....

Stilte

Wegzending: Iona

Moge God, die erbij is als de zon opgaat en ondergaat
en als je de zee oversteekt,
onderweg je schreden richten.

Moge God, die je nabij is als je zit
en als je staat,
je met liefde omringen
en je bij de hand leiden.

Moge God, die je wegen kent
en de plaatsen waar je uitrust
bij je zijn in je taak op aarde
het goede nieuws zijn dat je deelt
en je op de eeuwige weg leiden.

Zo moge het zijn

Lied: De steppe zal bloeien